

TEATRE

Vilarasau i Arquillué es torturen a 'Qui té por de Virginia Woolf?'

L'argentí Daniel Veronese dirigeix la gran obra d'Albee al Romea

Emma Vilarasau i Pere Arquillué treuen els draps bruts d'un matrimoni pervers a 'Qui té por de Virginia Woolf?'. L'argentí Daniel Veronese dirigeix el text clàssic del dramaturg Edward Albee.

LAURA SERRA

BARCELONA. Fins ara el director argentí Daniel Veronese era popular a Catalunya per les excepcionals versions d'obres de Txèkhov i Ibsen que ha signat amb la seva companyia i que han calat profundament entre els actors i dramaturgs catalans, que el veneren. A Espanya ja havia dirigit actors que no coneixia en obres d'encàrrec com *Glengarry Glenn Ross*, al Teatro Español, però el repte que li va plantejar Focus era un triple salt mortal: una obra en català, amb un repartiment que no havia ni sentit anomenar i el text més famós d'Edward Albee, una obra "difícil i interessant".

Veronese va presentar ahir la seva pirueta. *Qui té por de Virginia Woolf?* s'estrenarà aquest divendres al Teatre Romea amb un repartiment estel·lar encapçalat per Emma Vilarasau i Pere Arquillué, i amb Ivan Benet i Mireia Aixalà. "Ha sigut com si ens coneguéssim de tota la vida", assegurava ahir l'argentí. "L'elenc no podria haver estat millor. Sense divismes ni res que pogués entorpir la feina. Els actors bons poden aixecar una obra mediocre, però actors mediocres no poden aixecar una bona obra", va deixar anar per alabar l'equip i aquest text canònic d'un dels grans dramaturgs americans, Edward Albee.

De la mateixa manera que no va ser escolàstic a l'hora d'adaptar Txèkhov o Ibsen - "No ho faig per fer

hi una mirada radical i moderna sinó perquè penso que l'obra necessita una nova articulació perquè el públic d'ara és diferent", explica - tampoc ha passat per Albee de puntetes. La seva versió (d'una hora i mitja de durada) l'ha traduït Josep Maria Pou i la diuen a una velocitat vertiginosa les dues parelles d'actors, que interpreten uns amics que queden per sopar i en què els amfitrions s'ataquen amb terribles dards verbals en una batalla *in crescendo* cínica, freda, letal.

"Veronese ens va demanar velocitat en el text i les accions, perquè això ja implicava una manera de fer l'obra -va explicar Vilarasau-. I tot el que sigui *teatros*, com diu ell, no li agrada". Són dues de les claus del que aquí traduïm com a genuí del teatre de Buenos Aires, tot i que el di-

rector es resisteix a afirmar que ha argentinitzat l'obra conscientment: "No podria catalogar-ho. Faig teatre, no sé si és argentí. Vull que a l'escenari hi hagi vida. Ni tan sols la representació de la vida, sinó que vull que l'espectador pensi que és veritat del principi al final".

Un combat dolorós i divertit

Edward Albee va escriure *Qui té por de Virginia Woolf?* a principis dels seixanta i va prendre el càrrec de dramaturg d'èxit a Tennessee Williams. Els seus diàlegs, incisius, vulgars, amargs, van revolucionar llavors el teatre de Broadway (i li van comportar tres premis Pulitzer). "És monstruós i profund -diu Veronese-. Va més enllà de les convencions i malgrat això tots podem reconèixer-nos en alguna cosa dels seus personatges", reflexiona, pensant, per exemple, en el protagonista de *La cabra o qui és Sylvia?* que va fer magistralment Josep Maria Pou al mateix Romea el 2005. "Mostrava un tipus d'amor amb humanitat. Quan hi ha o hi ha hagut amor, tot és possible: aquesta parella no té límits", diu el director referint-se als seus protagonistes, als quals, malgrat tot, ha dotat de més sentit de l'humor que en la fosca versió cinematogràfica que van protagonitzar Elizabeth Taylor i Richard Burton el 1966.

"Als 60, quan va ser escrita, era un retrat del fracàs del somni americà, però en el fons parla del fracàs dels homes, de les relacions, de què és estimar i on et pot portar", diu Arquillué. Vilarasau afegeix: "I parla de la incapacitat d'assumir la responsabilitat en el fracàs d'una parella. És un joc a mort que els fa mal i els diverteix. Són com *rounds* d'un combat de boxa".

Doble estrena

'Un fràgil equilibri', al Lliure, l'altra obra d'Albee a la cartellera

El Teatre Lliure estrena aquest dijous una altra obra d'Edward Albee. Potser menys coneguda però igualment brillant (va guanyar un Pulitzer) i nociva, *Un fràgil equilibri* retrata les pors existencials de la classe alta. "Tenen por d'ells i de la vida que han construït, buida de no fer res però plena d'objectes que els donen seguretat", diu Mario Gas, precisament el director que va fitxar Daniel Veronese per estrenar l'obra de David Mamet a l'Español. Amb actors com Rosa Novell, Albert Vidal, Rosa Renom i Pep Ferrer, l'obra va al Lliure després de l'estrena al Temporada Alta.

El repartiment (Aixalà, Benet, Vilarasau i Arquillué, a la dreta) i Veronese amb el director del Romea. J. PIZARRO